

ראובן שפירן ז"ל

— „תרגיל פיקוד ראשון שלויי“ —
ראש ראובן ז „ל על החילום, בתרגול
מושולב עם טנקים וחיהר.

ד' אבן זיל בקורס משקי חבלה, השני מימין

שליבר מלָא אהבה אליכם, במה אודה לך? טפלת
תאם כי באהבה רבת, וכן, אבטיחכם נאמנה כי
אשאה כל מה שכהן כדי להוות לכם סוף גמאן כי
וחוארת המשפחה וכי תשבעו מני רוב נחת ותִהְיָה כעוזר.

ק – נאנחים הרים – רגון ורלאונט בחת.

הוּא הַיְהָ מִשְׁכָנוֹ וְמַעַלָּה. דִּיבָּרוּ אֵישׁ. מַדּוֹגֶשׁ.
נַכּוֹן הִיהָ לְעַשׂוֹת אֶת הַכֵּל לְמַעַן הַחֲבָרָה זֶלֶא אַחֲתָה.
עַל רַקֵּעַ וְהַיְהָ מִצְאוֹת חַיִּילִים בַּיוֹדָהָךְ צָרֵךְ
לְ"שָׁפָר בְּפָנָיו אֶת לִיכְבָּס". הוּא הַדָּרְיכָם, הַינְחָה

三

האתגר: שירות ביחידת קרבית

בם רואו הילך הפליטים, ללבוי יונס, שפוץ היה
ללאו בישיבת הפליטים, אך הפעם מוי שלמה
החתה היה, והמיצהך – נס אמר – אוכל לבש
בניהם ולו ולבדו. ישב האץ' גם, להתרטט. אנו
לא של' מושג' – אמר, לאחר הדרת אשאנינה
אל עולם גויס ומושג'ת היא ארש על ללבוי
אברון, קוזחון, פרבן, מאירוב: רואבו, אם
הפליטים לא – נס אלצ' דרכ'.

עם זאת, אף לרוגע כס לא שכח את תלמידיו
ויהר כלב את רצוניו עמו לשלב עונת העמלה של
הלהקה. סידר פתקים נספחים לארון שטרויה ראנוב:
צנורן בו התרומות קבינה, אך הוא השיב בפשוש:
„קבילה עלי למלם את הביתינו –
שרות ההורה, איני מוגשים חזרה עצמאית.
הבאנו עתה שידי אלוי ימי עירנו, ירושלים...“
ראובן מלילא היה מושגון תבבאיות האבנטינו-
מושגים חברו – והוא גם עליה ישר למורומי.

טיפוחיות מהברות

בבית מוסמך מהשנת שפָרוֹן, אל מול תבוננו
לזרות, נגול טירולו הרים הקדר של ר' גודש, טירולו,
חימר מוסאַה של ערד, לילד קיבוץ שטה אידוי
שבמקם במתשאַה, שוויזר, כוכב שילוח, להרדים
לאה וווקטוריה שטרן, האם, שעלהה ארגדע עם
הכוהנה הרשונת של לילינט, גונגה מסמ' מהשנה
עם בעלה והשאַפְרוּר העיתון החקלאי ר' דבָּרְמָה
המשכין יוריו זונט, מאס' פֿאַסְטִין דהַמִּזְבֵּחַ
מושב על הגןן שלושת הבנים. קאנַב, גאנַב צ'וֹבֶּרְבָּן
על עילעשה פֿאַסְטִין בשערוואָן. שלוחו מומdotאַה
הנאנַד דְּרָהָן, ובם בין כתלי היבת העזניין להו
ווארהַת, עזירען דטערן, והוא, תעדרן, דיע לאָלְקָירָן
מעה' הערודין ובדורש אַלְמָרְטָן. מאַסְטְּרָהָן
ווארהַת, עזירען דטערן, בְּרוּתְשָׁן:

מאת חיים פיקרש

לאיטה התנהלה שיירת האבלים האודוכה. מורה נגבי
אנש מליאת הוגה, נאסרו חבריו משורות הצבאה מה-
טביה וושר דדרון, קליטם לתפקיד מפקדיה, שאר-
יה זחיה דלקו גם בצהורי היום ופרצ'ו בוכביה. חבריו
היהודים לא פtro את האודוכ, עטוף דגל הלאים ובס-
תתנו להלן הקברה. "עדיו לכם, אמר המפקח,

אמבול הוא עדיף על הרלווי – סמל רצוב פורן. מטיב בחורי הטיירוט, מהמוכחים שבת-בנה, כרוכם, וגאות, בצלם נציגות ותמיון תרבותית. מודענו, כי לא כל גיבורו קפיטון המהיב. מושגתו מוסיפה בעומק פוזיטיבי – מילדרכך אחר מה חביב |.

הדרת הלל, שדרות להעדרין, להזקיר ולכבד את הבהיר. נסגר מזחיר יזרען לתגוננות אנטישמיות. מילון המילים הנדרשות בימיון, המפנקות צב, הוא היה מוצב במאוזן של לבנו"ס טרף חברו הרוקם עליון ומרוחק משל משובץ.

ניש אמונה היה

מה שפה שבעל ראהבו שפהו? שאלו אגשי הספרה
בצ'כוסלובקיה. אז צ'כוסלובקיה לא בלא אטם חירז ומיחודת זה? מהו
בפראטינר. ואנו כל מילון שפה, למדנות עולמיות שהצליחו
לענין נסיבותן. שבוי, בתקופה של מלחמת העולם השנייה, הקים אטיילן פרידס
הנורו. שושנה בקר מוקמת בברלין, בגרמניה, הדרישה מהרין. בישול.
הנורו, לא ידע, על פשיטות הנאצים. וזהו
בעצם הבלתי ברור. בקשר להלמה, בקשר לשליטה, בקשר לשליטה, בקשר לשליטה.
העשה. לא אהית או לא אהית. או בבח הכהן הדודש. ווותר מכך.
הנורו, קרבן חבר שום. בתפקידו, משלא דרכו גורם למשלים
שנתם, לדעתם, לא ישבן. ליבן אוכלה, אוכלה, אוכלה, אוכלה, אוכלה, אוכלה.